

braami pârrast tahtis sedâst ârrapeâsta ja
Ellusse jâta.

S. 88. Se sündis seddawissi: Jummal
oli ennast jo mittoford Abraamile nât-
nud ðige nähtawal wîsil (S. 81.); kui
nûud Abraam úfsford istus omma Tel-
gi Ulfe ees, kui Pââw pallaw olli, siis
ta nâaggi, kõlm Mæest temma Rohhal
seiswad; ta tundis pea, et üks olli Je-
howa, ja telsed ollid kaks pühhad Ingliid,
kes Jummalisse Nâul suin temma ees sei-
sid. Abraam joovsis sepârast nendewas-
so Telgi Ulfe jurest ja kummar das Mani
Jehowa ette ja ütles: Issand, kui mä-
nûud Armo leian so Silma eest, siis ár-
rà minne mitte, pallun ma, omma Sub-
lasest mõda. Et sago pissut Wet todud,
ja peske ommad Jallad, ja toetage en-
nast seie Vu alla; ja ma tahhan Leiwa.
Pallofest tua, ja Finnite ge omma Gûds-
da, pârrast voite teie eddasî misina.

S. 89.

S. 89. Jummal olli ni helde, ja ei pan-
hud Abraami immelikud Palmed mitte
pahhaks, maid ütles temmale: Te nenda,
kui sa olled râfinud. Nemmad jáid siñ-
na Vu olla, fenni kui Abraam ja Sara,
temma Maene, neile said Roga walmis-
tanud, ja nimirad sôid Abraami nähhes.
Seâl jures kulusas Jummal Abraamile
ka se römus Cannum, et ta ütles: Ma
tabl an töste jâlle sinno jute tulla sessam-
mal Aasta Ajal, ja Sara, so Maezel,
peab siis Peeg olemma. Sara kulis sedda
Telgi Ulje taaga ja naeris isseenneses,
sii Abraam ja Sara ollid mollemad wan-
nad ja ellatano, ja neil ep olnud ühtegi
last roel suisadit olnud.

S. 90. Er vâleneed Mehhed, ehl Je-
howa ja ned folks Ingliid, tousid sedâst ül-
les, ja matassid Edoma pole; ja Abram
lats nendega, neid saatma. Ja Jehowa
ütles: Peaksin minna Abraami eest sed-

X 9

de